

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 240/05-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Bárányu prerokoval sťažnosť Z. Š., bytom P., zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1264/01, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Z. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10 C 1264/01 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Košice I **p r i k a z u j e** vo veci sp. zn. 10 C 1264/01 konať bez zbytočných prieťahov.

3. Z. Š. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 25 000 Sk (slovom dvadsaťpäťtisíc slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice I p o v i n n ý zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice I je p o v i n n ý nahradiť Z. Š. trovy právneho zastúpenia v sume 5 200 Sk (slovom päťtisícdivsto slovenských korún) na bankový účet právnej zástupkyne JUDr. M. K. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti Z. Š. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2005 doručená sťažnosť Z. Š., bytom P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. K., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným súdom Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1264/01.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 240/05-12 z 24. augusta 2005 prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie.

Sťažovateľka uviedla, že 17. decembra 2001 podala návrh na začatie konania voči svojmu bývalému zamestnávateľovi za neoprávnené zrážky zo mzdy. Vo veci podala niekoľko návrhov na vykonanie dokazovania, ako aj sťažnosti na postup v konaní. Nekonáním okresného súdu boli porušené jej základné práva a slobody zaručené ústavou a dohovorom. Od začiatku konania v decembri 2001 až do 4. júna 2004, keď sa uskutočnilo jediné pojednávanie vo veci, sa konania odporca nezúčastnil a okresný súd sa zaoberal len jej žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov. Od 1. júla 2004, keď jej bolo na vyjadrenie zaslané vyjadrenie odporcu, súd opätovne vyše roka nekoná. V zmysle § 117

ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby zabezpečil splnenie účelu pojednávania a aby boli vykonané urýchlené dôkazy. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1264/01 nepostupoval a nepostupuje v súlade s týmito zásadami.

Sťažovateľka sa domnieva, že bola v konaní aktívna a nemala podiel na vzniknutých preťahoch. Prvé pojednávanie vytyčil okresný súd po dva a pol ročnej bezdôvodnej nečinnosti, počas ktorej dokonca nerozhodol ani o pripustení rozšírenia jej žaloby, ani o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Prvý termín pojednávania bol vytyčený len na základe toho, že sa písomne sťažovala na postup okresného súdu. Okresný súd nemal žiadne prekážky v postupe konania v zmysle § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Podľa jej názoru rozsah zbytočných preťahov okresného súdu predstavuje dĺžku 41 mesiacov a naďalej trvá stav právnej neistoty.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo vlastníť majetok podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo každej fyzickej a právnickej osoby na pokojné užívanie majetku podľa článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 10 C 1264/01 týmto súdom porušené.

Ústavný súd SR Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1264/01 prikazuje, aby tento konal bez zbytočných preťahov a súčasne mu zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva v zmysle článku 20 ods. 1 Ústavy SR a ľudského práva a základnej slobody podľa článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd SR priznáva Z. Š. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150.000,- Sk (...).

Okresný súd Košice I. je povinný uhradiť trovy právnej služby advokátke JUDr. M. K., K., vo výške 5.200,- Sk na jej účet (...), do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezů ústavného súdu.“

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 240/05-12 z 24. augusta 2005 prijal len sťažnosť v rozsahu skúmania námietky porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa prvej vety čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vo zvyšnej časti sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú, teda v časti, kde sťažovateľka namietala porušenie svojich majetkových práv.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu, ktorý listom sp. zn. Spr 2399/05 z 23. septembra 2005 uviedol, že:

„Sťažovateľka, ktorá v konaní vystupuje ako žalobkyňa, podala žalobu na tunajšom súde dňa 20. 12. 2001.

Dňa 21. 1. 2002 bola žalobkyňi doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku za návrh.

Podaním doručeným súdu dňa 29. 1. 2002 požiadala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne o oslobodenie od platenia súdneho poplatku.

Dňa 27. 3. 2002 bola právnej zástupkyňi doručená výzva na odstránenie väd podania v zmysle § 43 ods. 2 O. s. p.

Podaním doručeným súdu 19. 9. 2002 právna zástupkyňa žalobkyne označila žalovaného v zmysle živnostenského registra a to na základe výzvy súdu.

Prípisom zo dňa 6. 2. 2003 bola žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyzvaná na zaslanie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch s tým, aby ho v lehote 10 dní vyplnené a potvrdené vrátila súdu. Zároveň boli vyzvané na zaslanie ešte jedného rovnopisu podania zo dňa 28. 1. 2002 o rozšírenie žaloby za účelom doručenia protistrane.

Dňa 11. 3. 2003 doručila súdu právna zástupkyňa žalobkyne fotokópiu písomného podania zo dňa 28. 1. 2002, ako aj potvrdenie o osobných majetkových a zárobkových pomeroch žalobkyne.

Uznesením č. k. 10 C 1264/01-31 zo dňa 3. 6. 2004 súd priznal žalobkyňi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 4. 6. 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 28. 6. 2004 bolo doručené súdu stanovisko žalovaného k návrhu žalobkyne, ktoré bolo doručené 12. 7. 2004 právnej zástupkyňi žalobkyne na vyjadrenie.

Dňa 3. 9. 2004 právna zástupkyňa žalobkyne doručila súdu vyjadrenie k stanovisku žalovaného.

Je pravdou, že od 24. 8. 2004 až 14. 9. 2005 súd vo veci neurobil žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. Preto sťažnosť považujem za dôvodnú.

Dňa 14. 9. 2005 bol vytýčený termín pojednávania, ktorého sa sťažovateľka nezúčastnila.

Ďalší termín pojednávania vo veci je 9. 11. 2005.

Prejednávaná vec nie je po právnej ani skutkovej stránke zložitá.“

Sťažovateľka aj predseda okresného súdu súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, pretože vzhľadom na charakter posudzovania veci nemožno od ústneho pojednávania očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti sťažovateľky, stanoviska predsedu okresného súdu, ale najmä zo spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 1264/01 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

Sťažovateľka sa návrhom z 20. decembra 2001 podaným okresnému súdu domáhala vydania 59 000 Sk s príslušenstvom z dôvodu bezdôvodného obohatenia. K návrhu predložila aj prílohy (pracovnú zmluvu, dohodu o hmotnej zodpovednosti, výzvu na vrátenie plnenia).

Zákonná sudkyňa 7. januára 2002 vydala pokyn súdnej kancelárii vyžiadať živnostenský list odporcu v lehote 7 dní. Prípis bol expedovaný 15. januára 2002 obchodnému registru súdu a toho istého dňa okresnému úradu, odboru živnostenskému a ochrany spotrebiteľa, a zároveň od sťažovateľky vyžiadali rovnopis podaní spolu s ďalšími listinnými dôkazmi.

Dňa 7. januára 2002 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku 2 950 Sk.

Dňa 17. januára 2002 obchodný register oznámil okresnému súdu, že odporca nie je registrovaný v evidencii.

Dňa 21. januára 2002 sťažovateľka predložila plnú moc na právne zastúpenie advokátkou.

Dňa 29. januára 2002 sťažovateľka rozšírila žalobu a predložila okresným súdom vyžiadané doklady (výkaz o zrážkach z platu).

Dňa 23. januára 2002 živnostenské oddelenie oznámilo okresnému súdu, že subjekt nie je evidovaný.

Dňa 4. februára 2002 živnostenské oddelenie oznámilo, že zistilo evidenciu odporcu a predložilo výpis z evidencie živnostníkov.

Dňa 22. marca 2002 zákonná sudkyňa vyzvala sťažovateľku na úpravu obchodného mena žalovaného pod hrozbou zastavenia konania.

Dňa 28. marca 2002 sťažovateľka oznámila okresnému súdu obchodné meno odporcu.

Dňa 9. septembra 2002 právna zástupkyňa sťažovateľky nahliadla do spisu.

Dňa 19. septembra 2002 sťažovateľka oznámila adresu sídla odporcu.

Dňa 30. januára 2003 zákonná sudkyňa vyzvala sťažovateľku, aby predložila podklady k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 14. februára 2003 bola okresnému súdu vrátená zásielka s tým, že adresát je neznámy.

Dňa 5. marca 2003 okresný súd uložil sťažovateľke, aby predložila aktuálny výpis živnostenského listu v lehote 10 dní, prípis bol expedovaný 11. marca 2003.

Dňa 5. marca 2003 okresný súd urgoval sťažovateľku, aby predložila vyplnené tlačivo o majetkových pomeroch, ako i rovnopis rozšírenia žaloby. Okresný súd jej uložil lehotu 10 dní na predloženie dokladov.

Dňa 11. marca 2003 sa sťažovateľka vyjadrila a predložila požadované doklady.

Dňa 20. marca 2003 sťažovateľka predložila výpis živnostenského listu odporcu.

Dňa 11. mája 2004 sťažovateľka urgovala vytýčenie pojednávania vo veci.

Dňa 13. mája 2004 zákonná sudkyňa vytýčila pojednávanie na 4. jún 2004.

Dňa 3. júna 2004 okresný súd rozhodol uznesením o odpustení súdnych poplatkov.

Dňa 26. mája 2004 advokátka žalovaného predložila okresnému súdu plnú moc na zastupovanie.

Dňa 4. júna 2004 sa konalo vo veci pojednávanie za účasti sťažovateľky, jej zástupkyne a zástupcu odporcu. Po výsluchu sťažovateľky bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že zástupca odporcu v lehote 20 dní predloží inventárne zápisy a hlásenie z poisťovne. Sťažovateľke okresný súd uložil predložiť výplatné pásky na preukázanie zrážok zo mzdy a oznámiť mená ďalších predavačiek.

Dňa 14. júna 2004 sťažovateľka oznámila okresnému súdu adresy svedkýň.

Dňa 28. júna 2004 sa odporca vyjadril k žalobe a predložil žiadané doklady.

Dňa 30. júna 2004 zákonná sudkyňa dala pokyn kancelárii doručiť vyjadrenie odporcu sťažovateľke.

Dňa 24. augusta 2004 okresný súd urgoval vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniu odporcu.

Dňa 3. septembra 2004 sa k vyjadreniu odporcu vyjadrila sťažovateľka.

Dňa 12. januára 2005 bola vec pridelená inému zákonnému sudcovi.

Dňa 6. júla 2005 predseda okresného súdu vyžiadal vyjadrenie sudcu k sťažnosti sťažovateľky.

Dňa 7. júla 2005 sa podpredseda okresného súdu vyjadril k sťažnosti.

Dňa 13. júla 2005 bol určený termín pojednávania na 14. september 2005.

Dňa 2. septembra 2005 zástupca odporcu žiadal o zmenu termínu pojednávania pre dovolenku v zahraničí.

Dňa 14. septembra 2005 bolo pojednávanie vo veci odročené na 9. november 2005.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. V zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Len prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby neodstráni a nemôže odstrániť. Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto na naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd iba o veci konal a nerozhodol ju s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia.

Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvádza, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 26/95, I. ÚS 10/98, I. ÚS 89/99).

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, II. ÚS 32/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov súdneho konania a postup samotného súdu.

Pokiaľ ide o kritérium „právna a faktická zložitosť veci“, ústavný súd vzal do úvahy právny a skutkový stav veci. Predmetom konania je návrh na vydanie neoprávneného majetkového prospechu bývalým zamestnávateľom sťažovateľky. Posudzovaná vec patrí po právnej stránke k štandardnej agende všeobecných súdov, pretože ide o nárok z pracovnoprávneho sporu, ktorý patrí do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov.

Skutkovú stránku predmetnej veci možno tiež zaradiť k štandardným v rámci agendy patriacej do rozhodovacej činnosti všeobecného súdnictva. Predseda okresného súdu navyše vo svojom stanovisku neuviedol ako dôvod, prečo okresný súd dosiaľ vo veci nerozhodol, ani právnu, ani faktickú zložitosť prejednávanej veci, ba opačne konštatoval, že v konaní sú prietahy a sťažnosť je dôvodná.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil žiadnu okolnosť v správaní sťažovateľky, ktorou by prispela k prietahom v konaní. Sťažovateľka podala prostredníctvom právneho zástupcu opakovane sťažnosť na prietahy v konaní okresného súdu, čím dala najavo nespokojnosť s rýchlosťou priebehu predmetného konania.

Tretím hodnotiacim kritériom, ktorým ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku postupu okresného súdu došlo k porušeniu uvedených práv, ústavný súd zistil, že tomu tak je, a to bez existencie zákonnej prekážky (napr. rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 3/00).

Ústavný súd s prihliadnutím aj na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyhodnotil postup okresného súdu v obdobiach od 28. marca 2002 do 30. januára 2003 (10 mesiacov), od 5. marca 2003 do 13. mája 2004 (14 mesiacov), od 24. augusta

2004 do 13. júla 2005 (10 mesiacov) ako obdobia, v ktorých došlo k zbytočným priet'ahom v posudzovanom konaní, a to v celkovej dĺžke 34 mesiacov.

Základné právo zaručené podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa realizuje takým konaním všeobecných súdov, ktoré plynule smeruje k odstráneniu právnej neistoty osoby, ktorá sa obrátila na súd v konkrétnej veci (napr. rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 40/97).

Na základe uvedených dôvodov ústavný súd dospel k názoru, že bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v uvedených obdobiach, tak ako jej ho zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy, a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv a slobôd vzniklo nečinnosťou, môže ústavný súd prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Z uvedeného dôvodu ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia zaviazal okresný súd, aby v posudzovanom konaní konal, a to bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

Pretože ústavný súd rozhodol o porušení práva sťažovateľky, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na celkovú dĺžku obdobia, počas ktorého okresný súd nevykonal úkony v danej veci, ako aj

na okolnosť, že sťažovateľka svojím správaním neprispela k zbytočným priet'ahom v predmetnom konaní. Ústavný súd v okolnostiach tejto veci považuje sumu 25 000 Sk pre sťažovateľku za primeranú so zreteľom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci, ako aj celkovú dĺžku konania, a preto žiadosti sťažovateľky, ktorá požadovala primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk, vo zvyšnej časti nevyhovel (body 3 a 5 výroku nálezu).

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru aplikovaného na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa ústavný súd riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody.

V súlade s ustanovením § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom uhrádza účastník zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý zakotvuje výnimku z tejto zásady, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia, pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky bolo porušené, a teda mala vo veci úspech.

Pri výške náhrady trov právneho zastúpenia ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom a podľa ktorého ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna šestina výpočtového základu. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Vzhľadom na skutočnosť, že dva úkony právnej služby boli realizované v roku 2005, ústavný súd vychádzal pri týchto úkonoch z oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky, podľa ktorého za prvý polrok 2004 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 15 008 Sk, t. j. náhrada trov za každý úkon právnej pomoci predstavuje 2 501 Sk. Náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné je vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. dvakrát 150 Sk.

Podľa takto určených kritérií je správny výpočet trov v sume 5 302 Sk. Sťažovateľka však žiadala priznať trovy v sume 5 200 Sk, ktorá nepresahuje stanovenú výšku trov konania, a preto ústavný súd uznal trovy konania v tejto výške (bod 3 výroku nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

V zmysle čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2005